Dosarul nr. 3-3516/2024
2-24077919-12-3-16072024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26.11.2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Barbacaru
Grefier Anastasia Bobeico

examinând în şedinţă publică, acțiunea de contencios administrativ înaintată de către SRL „Guzun Transport" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoană terță Denis Cornei, privind anularea actului administrativ,

a c o n s t a t a t :

La 16.07.2024, „Guzun Transport" S.R.L., reprezentată de avocatul Adrian Cebotari, s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând :

- Anularea Decizia nr.782/1602 din 07.05.2024 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Guzun Transport" și a Deciziei din 19.06.2024 cu nr. 754/139 prin care s-a dispus respingerea contestației din 31.05.2024.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat următoarele : de către Direcția Generală Control al Serviciului Fiscal de Stat, a fost emisă Decizia nr.782/1602 din 07.05.2024 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Guzun Transport", fiind aplicată amendă în mărime de 10 000 lei, pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar fără utilizarea echipamentului de casă și control existent, conform prevederilor art. 254 alin. (1) din Codul fiscal.

În conformitate cu prevederile art. 251 din Codul fiscal s-a propus de reflectat în evidența contabilă la compartimentul venituri suma cumpărăturii de control în valoare de 49,60 lei, pentru care nu a fost utilizat echipamentul de casă și de control.

Termenul de executare a deciziei s-a stabilit 30 zile, conform art. 252 alin. (1) Cod fiscal în numerar fără utilizarea echipamentului de casă și control existent conform prevederilor art. 254 alin. (1) din Codul fiscal.

Nefiind de acord cu Decizia menționată, la data de 31.05.2024 reclamanta a depus o contestație, iar prin Decizia din 19.06.2024 cu nr. 754/139 s-a dispus respingerea contestației din 31.05.2024 cu menținerea Deciziei din 07.05.2024 cu nr. 782/1602.

Cu ambele decizii, SRL „Guzun Transport" nu este de acord din următoarele considerente:

Potrivit Deciziei de sancționare s-a menționat că în cadrul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării parțiale la SRL „Guzun Transport" s-a constatat că la 22.02.2024, contribuabilul a admis efectuarea încasărilor bănești în numerar, fără utilizarea echipamentului de casă și control pentru operațiuni economice cu plătitorii prin neînregistrarea operațiunilor cu numerar la încasarea mijloacelor bănești în sumă de 49,60 lei, pentru servicii transport de călători în regim taxi cu mijlocul de transport de

model Toyota Prius Plus, număr de înmatriculare *****, fapt constatat prin nota de constatare nr. 26-21/15-01-70 din 22.02.2024 și consemnat în procesul-verbal cu privire la contravenție MF 199429 din 22.02.2024.

Consideră că ,,Guzun Transport" SRL, nu a încălcat normele încriminate, însă până în prezent nu a recepționat Nota de constatare nr. 26-21/15-01-70 din 22.02.2024 și nu cunoaște cum a fost întocmită aceasta și în prezența cui.

În opinia sa Decizia emisă la 07.05.2024 este pripită, deoarece procesul-verbal cu privire la contravenție emis în privința șoferului/angajatului Cornei Denis, din data de 22.02.2024 cu nr. MF199429 a fost contestat în instanța de judecată, în vederea examinării legalității acestuia. În aceste circumstanțe, relevă că probele ce stau la baza Deciziei din 07.05.2024, nu au valoare juridică atât timp cât nu sunt definitive și irevocabile.

Mai mult, reclamantului nu îi este clară dispoziția privind reflectarea în evidența contabilă la compartimentul venituri suma cumpărăturii de control în valoare de 49,60 lei în conformitate cu prevederile art. 251 din Codul fiscal, deoarece acești bani angajatul nu i-a primit, iar de către colaboratorul fiscal nu i-a fost înmânat un act/document ce ar atesta transmiterea de bani.

În legătură cu prevederile art. 224 din Codul fiscal, reclamantul menționează că pe parcursul examinării cauzei, nu au fost prezentate probe foto sau video precum că fapta ilegală a avut loc, pe când norma fiscală indică direct la probatoriul ce urmează a fi întocmit.

Reclamantul arată că potrivit art. 232 lit. a) Cod fiscal este prevăzut exhaustiv : Este tras la răspundere pentru încălcare fiscală : a) contribuabilul persoană juridică a cărui persoană cu funcție de răspundere a săvârșit o încălcare fiscală.

Indică că către colaboratorii fiscali nu a fost individualizată fapta comisă de administratorul Guzun Igor al SRL Guzun Transport și nici nu s-a supus examinării dacă angajatul în calitate de șofer al SRL Guzun Transport are calitatea de persoană cu funcție de răspundere.

Mai mult, notează că în Decizia din 19.06.2024 s-a invocat contrar prevederilor art. 232 lit. a) Cod fiscal precum că pentru încălcarea legislației fiscale săvârșite de șoferul entității, este tras la răspundere contribuabilul persoana juridică, pe când legislația fiscală prevede exhaustiv : Este tras la răspundere pentru încălcare fiscală contribuabilul persoană juridică a cărui persoană cu funcție de răspundere a săvârșit o încălcare fiscală.

Menționează că, angajatul SRL ,,Guzun Transport" în funcție de șofer transport pasageri în regim taxi, Cornei Denis nu este persoană cu funcție de răspundere, iar pe cazul dat a fost inițiată în privința acestuia o anchetă de serviciu care la moment este suspendată până la emiterea hotărârii definitive în cauza contravențională.

În concluzie, reclamantul indică că nu îi este clară temeinicia actului administrativ, apoi încasarea din contul SRL ,,Guzun Transport" forțat a sumei de 10 000 lei din contul bancar, va aduce prejudicii companiei, va bloca activitatea normală a firmei, deoarece firma are angajați cărora urmează de a le achita salarii, urmează de achitat impozite, iar încasarea forțată de bani va duce la cauzare de daune reclamantului.

Invocînd prevederile art. art. 206; 209; 211; 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 267 - 267 din Codul fiscal al Republicii Moldova, solicită admiterea acțiunii.

Pîrîtul - Serviciul Fiscal, la 07.04.2025 a prezentat prin intermediul Secției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), referința asupra prezentei cereri de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f. d. 37-38/verso).

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acțiunii, r/SRL „Guzun Transport” - avocatul Adrian Cebotari, a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate în aceasta.

Reprezentantul pârâtului, SFS - Cătălina Moisei, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii.

Audiind explicațiile participanților la proces, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanța de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În condițiile speței, Decizia nr.782/1602 din 07.05.2024, precum și decizia Decizia nr.754/139 din 19.06.2024 adoptată în procedura prealabilă (f.d.7-8, 12-14), constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru SRL „Guzun Transport”, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 Cod administrativ, (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Conform art. 208 Cod administrativ, (1) Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 267^2 Cod fiscal, (2) În cazul unui dezacord cu decizia pe care Serviciul Fiscal de Stat a emis-o pe marginea contestaţiei, contribuabilul este în drept să se adreseze în instanţa de judecată competentă.

După cum rezultă din materialele cauzei se atestă că, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, la 31.05.2024 reclamanta a adresat Serviciului Fiscal de Stat cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 782/1602 din 07.05.2024 (f.d. 9-11).

Prin Decizia nr. 754/139 din 19.06.2024, contestația depusă de reclamantă s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 12-14).

Instanța constată că, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantă la instanța competentă jurisdicțional şi teritorial, este înaintată în termenul legal, a respectat procedura prealabilă și

utilizat corect tipul acțiunii în contestare conform art. 206 Cod Administrativ pentru revendicarea drepturilor sale.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Materialele cauzei denotă că, la 22.02.2024, în baza Deciziei privind inițierea controlului nr. DCF-157812/22, potrivit art. 133 alin. (2) pct. 14)-14^2) și 31) din Codul fiscal, a fost inițiat controlul neplanificat prealabil al contribuabilului ,,Guzun Transport" SRL (fila nr. 16, dos. administrativ), pe motiv că taximetristul nu a eliberat bonul fiscal pentru cursă. La aceiași dată taximetristul a depus explicații, care la întrebarea din ce motiv nu ați utilizat taximetrul, ultimul a răspuns că a început lucrul primul și a uitat să bată cecul (fila nr. 14-15, dos. administrativ).

Instanța reține că la aceiași dată, taximetristului i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție seria MF nr. 199429, prin care ultimul a fost amendat în temeiul art. 293^1 alin. (4) din Codul contravențional, cu 20 unități contravenționale – echivalentul a 1000 lei (fila nr. 13, dos. administrativ).

Potrivit Notei de constatare nr. 26-21/15-01-70 din 22.02.2024, ca rezultat al efectuării cumpărăturii de control/legitimării, s-a stabilit că șoferul Denis Cornei, presta servicii de transport de pasageri în regim de TAXI la compania ,,Guzun Transport" SRL, totodată acestuia i-a fost comunicat despre obligația eliberării biletului de călătorie, Nota fiind semnată inclusiv de acesta (fila nr. 12, dos. administrativ).

Prin înștiințarea nr. 26-21/15-04-61960 din 29.03.2024, ,,Guzun Transport" SRL, a fost informată despre inițierea controlului fiscal cameral prin metoda de verificare parțială pentru perioada fiscală 01.02.2024 - 29.02.2024 (fila nr. 11, dos. administrativ), iar prin Decizia nr. DICF-160625/08 din 08.04.2024, Serviciul fiscal de Stat, a inițiat controlul la întreprindere (fila nr. 6, dos. administrativ).

Potrivit actului nr. 1-923050 din 12.04.2024, pârâta a concluzionat că în cadrul controlului efectuat societatea reclamantă a încălcat prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal; pct. 3 din cap. II, pct. 35 subpct. 1) cap. V, anexa nr. 3 din Regulamentul cu privire la exploatarea echipamentelor de casă și de control pentru efectuarea decontărilor în numerar și/sau prin alt instrument de plată, aprobat prin HG nr. 141/2019, prin efectuarea încasărilor bănești în numerar de 49,60 lei fără utilizarea echipamentelor de casă și de control existente (fila nr. 4/verso, dos. administrativ).

La 07.05.2024, Serviciul Fiscal de Stat, a emis Decizia nr. 782/1602, prin care a stabilit pentru încălcarea legislației fiscale de către ,,Guzun Transport" SRL, amendă în mărime de 10 000 lei în temeiul art. 254 alin. (1) din Codul fiscal (fila nr. 1/verso, dos. administrativ).

Respectiv se reține că la 31.05.2024, administratorul ,,Guzun Transport" SRL, în persoana Igor Guzun, a depus contestație împotriva Decizie nr. 782/1602, iar în baza Deciziei nr. 754/139 din 19.06.2024, Serviciul Fiscal de Stat, a respins contestația menținând decizia emisă de Direcția generală de control din cadrul SFS.

Instanța constată că argumentul reclamantului potrivit căruia fapta nu ar fi probată din motivul lipsei unor înregistrări video/foto este neîntemeiat.

Conform art. 224 alin. (4) din Codul fiscal, stabilește că : Ca probe ale comiterii încălcării în timpul efectuării cumpărăturii de control pot servi înregistrările audio, foto, video, precum şi dispozitivele de înregistrare. Astfel, instanța notează că formularea „pot servi" denotă caracter facultativ al acestor mijloace, iar nu o condiție de validitate a constatării.

În speță, instanța reține că în procedura fiscală au fost administrate probe suficiente și concordante care confirmă neutilizarea echipamentului de casă și de control de către taximetrist la încasarea sumei de

49,60 lei, inclusiv : nota de constatare din 22.02.2024 (fila nr. 12, dos. administrativ); explicațiile șoferului (fila nr. 14-15, dos. administrativ); raportul „Z” pentru data de 22.02.2024 cu sold 0 (fila nr. 17, dos. administrativ), capturile de ecran ale comenzii din aplicație (fila nr. 20-22, dos. administrativ); captura taximetrului electronic (fila nr. 23, dos. administrativ). Prin urmare, fapta reținută de SFS este dovedită printr-un ansamblu probator obiectiv, iar critica reclamantului este lipsită de suport probator.

Cu privire la argumentul reclamantului că nu a recepționat Nota de constatare și că nu cunoaște în ce condiții a fost întocmită, instanța menționează că potrivit materialelor din dosar rezultă că Nota de constatare nr. 26-21/15-01-70 din 22.02.2024 a fost întocmită în legătură cu cumpărătura de control/legitimarea, iar aceasta a fost semnată inclusiv de șoferul Denis Cornei, căruia i s-a comunicat obligația de eliberare a biletului/bonului de călătorie.

Mai mult, la aceeași dată, șoferul a oferit explicații scrise, indicând expres că nu a utilizat taximetrul întrucât a început lucrul primul și a uitat să bată cecul. Aceste circumstanțe infirmă susținerea reclamantului privind lipsa de claritate asupra modului de întocmire a actelor de constatare și confirmă că persoana care presta serviciul în numele contribuabilului a luat cunoștință de constatări și le-a semnat.

Chiar presupunând existența unor carențe de comunicare directă către administrator la momentul întocmirii notei, instanța apreciază că reclamantul nu a demonstrat un prejudiciu procedural efectiv, în condițiile în care societatea a fost informată ulterior despre inițierea controlului cameral, a participat în procedura administrativă și a formulat contestație împotriva deciziei autorității publice.

Cu privire la argumentul reclamantului că decizia fiscală este pripită, deoarece procesul-verbal contravențional întocmit în privința șoferului este supus controlului jurisdicțional, iar probele nu au valoare probatorie până la rămânerea definitivă și irevocabilă asupra cauzei contravenționale, instanța consider că această abordare este eronată, or sancțiunea aplicată șoferului în temeiul art. 293[1] alin. (4) din Codul contravențional și sancțiunea aplicată contribuabilului în temeiul art. 254 alin. (1) din Codul fiscal au natură juridică distinctă, subiecți diferiți și consecințe juridice diferite, putând coexista în raport cu același fapt material. Instanța menționează că contestarea procesului-verbal contravențional nu condiționează, prin ea însăși, constatarea încălcării obligației fiscale și aplicarea sancțiunii fiscale față de contribuabil, cu atât mai mult cu cât încălcarea fiscală este confirmată prin actele întocmite în cadrul controlului fiscal și prin probele anexate de pârât.

Totodată, potrivit art. 233 alin. (3) din Codul fiscal, Tragerea la răspundere pentru încălcări fiscale conform prezentului titlu sau la o altă răspundere juridică pentru încălcarea legislaţiei fiscale nu exonerează persoana sancţionată de obligaţia plăţii impozitului, taxei şi/sau majorării de întîrziere (penalităţii), stabilite de legislaţie. Tragerea la răspundere pentru încălcare fiscală a contribuabililor specificaţi la art.232 nu eliberează de răspundere contravenţională, penală sau de altă răspundere prevăzută de legislaţie dacă există temeiurile respective.

Prin urmare, instanța menționează că în speță lipsa caracterului definitiv al procesului-verbal contravențional nu anulează valoarea probelor administrate în procedura fiscală și nu împiedică emiterea deciziei fiscale în cadrul competenței legale a autorității fiscale.

Cu privire la argumentul reclamantului că șoferul nu este persoană cu funcție de răspundere, iar fapta nu ar fi individualizată în sarcina administratorului, instanța constată că această critică nu poate conduce la anularea deciziei SFS.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, Contribuabilul este obligat : să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale dările de seamă fiscale și informațiile prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţă în conformitate cu

cerinţele legislaţiei, să efectueze încasările băneşti în numerar prin intermediul echipamentelor de casă şi de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă şi de control.

Regulamentul cu privire la aplicarea echipamentelor de casă și de control la efectuarea decontărilor, aprobat prin HG nr. 141/2019 prevede în mod expres obligația utilizării echipamentului de casă și de control la efectuarea decontărilor cu plătitorii și emiterea bonului de casă/documentului fiscal. Astfel, potrivit pct. 35 alin. (1) pct. 1) din Regulament, se consideră că operațiunea economică nu este înregistrată în echipamentul de casă și de control, deci decontările băneşti în numerar se efectuează fără aplicarea echipamentului de casă și de control (se desfășoară activitate fără utilizarea echipamentului de casă și de control), în următoarele cazuri: 1) nu se emite bonul de casă/documentul fiscal […].

În aceste condiții, încălcarea reținută în sarcina SRL „Guzun Transport" privește neexecutarea obligației contribuabilului de a asigura înregistrarea operațiunii în ECC (echipamente de casă și control) și emiterea bonului fiscal. Faptul că operațiunea a fost realizată prin intermediul unui angajat (șofer-taximetrist) nu exonerează reclamantul de răspunderea fiscală, întrucât prestația și încasarea au fost efectuate în cadrul activității contribuabilului și în numele acestuia, iar obligația de organizare și asigurare a utilizării ECC revine contribuabilului.

De altfel, art. 254 alin. (1) din Codul fiscal sancționează expres efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără utilizarea echipamentului de casă și de control fără a emite bonul fiscal/documentul fiscal), cu amendă de la 5 000 la 15 000 lei. În speță, sancțiunea aplicată de 10 000 lei se situează în limitele prevăzute de lege, fiind proporțională în marja legală stabilită de legiuitor.

Cu privire la argumentul reclamantului că suma de 49,60 lei nu a fost înmânată șoferului și, respectiv, nu urma să fie reflectată în venituri instanța constată că acest argument nu este apt să răstoarne constatarea încălcării legislației fiscale în materie.

Constatarea Serviciului Fiscal de Stat, în speță vizează faptul că a avut loc o operațiune de prestare a serviciului de transport – TAXI și o încasare aferentă, care nu a fost înregistrată în ECC și pentru care nu a fost emis bon fiscal/document fiscal, fiind încălcate obligațiile contribuabilului prevăzute de Codul fiscal și de HG nr. 141/2019. În aceste condiții, indicarea de către autoritatea fiscală a necesității reflectării în evidență a operațiunii urmărește corectitudinea evidenței fiscale, iar nu infirmă constatarea privind neutilizarea ECC.

În orice caz, reclamantul nu a prezentat probe care să răstoarne situația de fapt stabilită prin actele de control fiscal, anexe aferente, limitându-se la simple afirmații nesusținute în fapt.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Din considerentele menţionate supra, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către SRL „Guzun Transport", ca fiind neîntemeiată, or pîrîtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actului contestat.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea de contencios administrativ înaintată de către SRL „Guzun Transport” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, persoană terță Denis Cornei, privind anularea actului administrativ – Decizia nr.782/1602 din 07.05.2024, precum și decizia Decizia nr.754/139 din 19.06.2024 adoptată în procedura prealabilă, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru